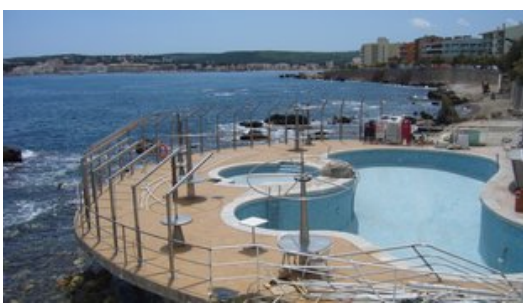

Amnistia urbanística

La nova llei de Costes del PP protegeix els habitatges d'Empuriabrava i Platja d'Aro que ocupen el domini públic litoral junt amb vuit altres nuclis
Dóna 75 anys més a les obres que s'havien d'enderrocar

Piscina d'un hotel de l'Escala que es troba en domini marítimoterrestre i que tenia una de les concessions que caducaven al 2018 Foto: MAR VICENTE.

L'any 2018 s'havien d'enderrocar les construccions que ocupen el domini públic marítimoterrestre establert per la llei de Costes del 1988 i que han pogut sobreviure per la concessió de 30 anys que aleshores es va fer als propietaris. Abans que això passi, el nou govern del PP ha aprovat una reforma legislativa que, a la pràctica, suposa una amnistia. O bé protegeix aquestes construccions o bé els dóna un nou marge de 75 anys.

La reforma d'aquella llei del PSOE exclou ara del domini públic protegit prop de 10.000 habitatges de deu urbanitzacions de tot l'Estat, tot i que ocupen la primera línia de la costa. El govern del PP considera que aquests terrenys estan "degradats" i no són aptes

per a la protecció i ús del domini públic, perquè conformen "nuclis residencials" anteriors a la llei del 1988, la qual va deixar en la "inseguretat jurídica" els seus propietaris, molts dels quals estrangers.

El text legislatiu aprovat el mes de febrer passat al Congrés dels Diputats, per la majoria del Partit Popular i amb l'abstenció de CiU i l'oposició de tota la resta de grups parlamentaris, recorda que el Parlament Europeu reclama a l'Informe Auken de l'any 2009 "que es protegeixin els drets dels legítims propietaris d'habitatges i dels que tenen petites parcel·les en zones de costa que no tenen impacte negatiu sobre el medi ambient costaner".

A Catalunya, la marina d'Empuriabrava i Platja d'Aro formen part d'aquestes urbanitzacions amnistiades al costat de Serra Grossa, el port de Santa Pola i Oliva, a Alacant i València; així com de Ria Punta Umbria, Caño del Cepo, el Palo, el nucli urbà d'Isla Cristina i Pedregalejo, als litorals de Huelva i Màlaga.

D'altra banda, la reforma permet prorrogar 75 anys més l'ocupació del domini públic a totes aquelles construccions que van quedar afectades per la llei del 1988 i als propietaris de les quals el govern va oferir aleshores una moratòria de 30 anys per mitjà de l'obtenció de concessions.

Franja de protecció La reforma és, en tots els aspectes, més garantista per als propietaris, que podran vendre les propietats, fer obres o traspassar-les en herència, possibilitats que no preveia la llei anterior. També alleugereix les servituds de protecció i de pas que establia per a la franja litoral. La franja de protecció de 100 metres terra endins, més àmplia que el propi domini públic, en què també es prohibien les construccions residencials o hoteleres, vies interurbanes i publicitat, fos amb rètols, tanques, acústica o audiovisual, ara es redueix a 20 metres en els nuclis de població encara que no estiguin consolidats com a sòl urbà.

S'hi permet la publicitat mentre no sigui permanent. La servitud de només 20 metres que s'establia en el cas del sòl urbà i que respectava les construccions i usos existents abans del 1988 ara s'amplien al sòl que no és urbà però que està construït en una tercera part i disposa d'accés viari, aigua, clavegueres i electricitat.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 17-03-2013 Pàgina 70

-El Punt Avui. Edició Nacional 17-03-2013 Pàgina 28

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/628762-amnistia-urbanistica.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui